

Kaplumbağanın Yeşil Sırt Çantası

Çınar BİBER

Kaplumbağanın Yeşil Sırt Çantası

Çınar BİBER

Büyük yeşil ormanın, güneş ışıklarının yosunlu taşlar üzerinde dans ettiği sıcak bir köşesinde, Tilly adında küçük bir kaplumbağa yaşırdı. Sıcak zeytin yeşili derisi, yumuşak kahverengi desenli, kubbeli yosun yeşili bir kabuğu ve nazik kehribar rengi gözleri vardı. Tilly sessiz günleri ve yavaş yürüyüşleri severdi, ama bugün kalbi biraz daha hızlı atıyordu. Yarın, tek başına uzun bir kamp gezisine çıkacaktı. "Umarım her şeyi taşıyabilirim," diye fısıldadı.

Tilly, kahverengi kayışlı ve küçük pirinç tokalı parlak yeşil kanvas sırt çantasının yanında durdu. Götürmek istediği şeyler yığınınca baktı: üç battaniye, altı atıştırma, büyük bir kitap, ağır bir fener ve dev bir yastık. "Aman Tanrım," diye iç çekti, buruşuk boynu aşağı çökerken. "Bu, benim küçük sağlam bacaklarım için çok fazla." Çantayı kaldırmayı denedi ama çanta yerinden bile kılmıdamadı. Nazik yavaş gülümsemesi endişeli bir kaş çatmasına dönüştü.

Tam o sırada, uzun, kum kahverengisi bir tavşan orman yolundan sıçrayarak geldi. İçi soluk pembe olan uzun dik kulakları merakla seğirdi ve parlak ela rengi gözleri parladı. "Merhaba, Tilly!" diye seslendi, dostça gülümsemesi genişti. "Bütün bunlar da ne?" Açık mavi bir boyun atkısı takmıştı ve vücudunun çaprazında küçük, ten rengi bir çanta asılıydı. "Kamp gezim için çanta hazırlamaya çalışıyorum," dedi Tilly, "ama sırt çantam kaldıramayacağım kadar ağır!"

"Endişelenme," dedi adı Hopper olan tavşan. "Ne yapacağımı biliyorum. Sadece gerekli olanları, gerçekten ihtiyacın olan şeyleri koyalım." Yeşil sırt çantasının yanına diz çöktü ve nazikçe çantayı devirdi. Ağır fener, dev yastık ve büyük kitap yuvarlanıp döküldü. Tilly kocaman kehribar gözleriyle izledi. "Ama ya onlara ihtiyacım olursa?" diye sordu. "Hiç sorun olmaz," dedi Hopper nazikçe. "Neyin gerekli olduğunu görelim."

"Önce," dedi Hopper, yumuşak, katlanmış bir battaniyeyi kaldırarak, "gece seni sıcak tutacak bir şeye ihtiyacın var. Bir battaniye yeter." Tilly yavaşça başını salladı. "Mantıklı," dedi. Hopper battaniyeyi yeşil sırt çantasının en altına düzgünce yerleştirdi. "İkincisi, acıktığında yiyecek bir atıştırma." Bir çıtır havuç ve bir sulu elma aldı. "Ama ben altı atıştırma istemiştin," dedi Tilly. "Bir tanesi bol bol yeter," dedi Hopper gülümseyerek. "Ormanda her zaman daha fazlasını bulabilirsin."

"Üçüncüsü," diye devam etti Hopper, "kaybolmaman için küçük bir harita." Ten rengi çantasından küçük, katlanmış bir harita çıkardı ve yan cebe soktu. "Hepsi bu kadar!" Tilly neredeyse boş sırt çantasına baktı. "Emin misin?" diye sordu. "Eminim," dedi Hopper. "Hafif bir çanta, mutlu bir yolculuk demektir. Göreceksin." Pirinç tokayı memnuniyet veren bir tık sesiyle kapattı. Sırt çantası artık tüy kadar hafifti.

Tilly yeşil sırt çantasını küçük, sağlam bir bacağıyla kaldırdı. "Çok hafif!" diye soluğu kesildi. Nazik kehribar gözleri parladı. "Kolayca taşıyabilirim!" Yosunlu taşların etrafında birkaç adım attı ve çanta kabuğunun üzerinde hafifçe zıpladı. "Kendimi... gururlu hissediyorum," dedi şaşkınlıkla. "Ve özgüvenli!" Hopper patilerini çırpı. "İşte bu ruh! İyi hazırlanmış bir çanta cesur bir kampçı yaratır." Tilly'nin nazik yavaş gülümsemesi yüzüne yayıldı.

İki arkadaş yan yana, ağaçların arasından yola çıktılar. Hopper'ın uzun kulakları her sese dönüyor ve hızlı, seğiren burnu havayı kokluyordu. Tilly yavaş ama kararlı yürüdü, yeşil sırt çantası kabuğuna sıkıca oturmuştu. "Orman çok huzurlu," dedi. "O kadar ağır şeyleri getirmediğim için memnunum." Hopper başını salladı. "Hazırlık özgüven yaratır," dedi. "Ve özgüven yolculuğu tatlı kılar." Kıvrımlı bir patikayı izleyerek ormanın derinliklerine doğru ilerlediler.

Yürürken Tilly daha önce gözden kaçırabileceği şeyleri fark etti. Bir böcek ailesi küçük bir top yuvarlıyordu. Bir sincap bir daldan cıvıldıyordu. "Çantamda küçük bir hazine için yer var," dedi Tilly. Pürüzsüz, yuvarlak bir çakıl taşı aldı ve yan cebe soktu. "Bu iyi bir gerekli eşya," diye güldü Hopper. "Bugünün bir hatırası." Güneş alçalmaya başladı, yaprakları altın ve turuncuya boyadı.

Kısa süre sonra çimenlerin yumuşak, gökyüzünün geniş olduğu bir açıklığa ulaştılar. "Kamp yapmak için mükemmel bir yer," dedi Hopper. Tilly yeşil sırt çantasını yere koydu ve pirinç tokayı açtı. Battaniyeyi çıkarıp yere serdi. "Tam uygun," dedi. "Ne çok büyük, ne çok küçük." Hopper küçük bir ateş için birkaç çubuk topladı. "Gördün mü? Tek bir battaniye yeter de artar."

Tilly battaniyenin üzerine oturdu ve yeşil sırt çantasına baktı. "Bu sabah çok gergindim," dedi. "Güvende hissetmek için her şeye ihtiyacım olduğunu düşünüyordum. Ama sadece gerekli olanları koymak beni... özgür hissettirdi." Hopper yanına oturdu, açık mavi boyun atkısı solan ışıktaki parlıyordu. "Bu büyük bir ders," dedi. "Mutlu olmak için çok şeye ihtiyacın yok. Sadece birkaç güzel şey ve bir arkadaş." Tilly nazik yavaş gülümsemesini gösterdi.

Çıtır havucu ve sulu elmayı paylaştılar ve Tilly küçük haritayı açtı. "Tam buradayız," dedi, küçük bir yıldızı işaret ederek. "Ve yarın daha fazlasını keşfedebiliriz." Hopper başını salladı. "Ama bu gece dinleniyoruz." Battaniyeye sırtüstü uzandılar ve yukarı baktılar. Yıldızlar birer birer belirdi, küçük fenerler gibi parıldadı. Orman sessizleşti ve hafif bir esinti yaprakları hışırdattı.

"Kendimi gururlu hissediyorum," diye fısıldadı Tilly. "Ve özgüvenli. Sanki her şeyi yapabilirim—uzun bir yolculuğu bile." Hopper'ın sıcak, cesaret veren gülümsemesi yıldız ışığında parladı. "Yapabilirsin," dedi. "Çünkü iyi hazırlandın. Ve çünkü bir arkadaşın var." Tilly battaniyeyi çenesine kadar çekti. Yeşil sırt çantası yakınında duruyordu, hafif ve hazır. Gece huzurluydu ve kalbi doluydu. Nazik kehribar gözlerini kapattı.

Sabah güneş ağaçların arasından süzölüp iki arkadaşı uyandırdı. Tilly küçük, sağlam bacaklarını gerdi ve battaniyeyi tekrar yeşil sırt çantasına koydu. "Hâlâ hafif!" dedi mutlulukla. "Ve başka bir hazine için yerim var." Küçük bir kozalak buldu ve cebe ekledi. Hopper gülümsedi. "Artık doğuştan bir kampçısın." Yakınlarda buldukları meyvelerle hızlı bir kahvaltı yaptılar.

Ormandan eve doğru yürürken Tilly kendini farklı hissetti. Adımları kararlıydı ve kehribar gözleri parlaktı. "Eskiden hazırlıklı olmanın her şeyi taşımak olduğunu düşünürdüm," dedi. "Ama şimdi biliyorum ki doğru şeyleri seçmek demek." Hopper başını salladı. "Ve kendine güvenmek," diye ekledi. "İşte en iyi gerekli eşya bu." Geçtikleri ağaçlar sanki el sallıyordu ve patika ayaklarının altında dostça hissettiriyordu.

Sıcak köşesine dönen Tilly yeşil sırt çantasını yere koydu ve gülümsedi. "Teşekkür ederim, Hopper," dedi. "Hafif ve cesur bir şekilde çanta hazırlamama yardım ettiğin için." Hopper uzun kulaklarını eğdi. "Her zaman, Tilly. Unutma: biraz hazırlık ve iyi bir arkadaş her yolculuğu ev gibi hissettirebilir." Tilly sırt çantasına baktı, şimdi içinde bir çakıl taşı ve bir kozalak vardı. Kendini gururlu, özgüvenli ve bir sonraki maceraya hazır hissetti. Ve nazik yavaş gülümsemesi her zamankinden daha parlaktı.